

M. O. 60/5-6

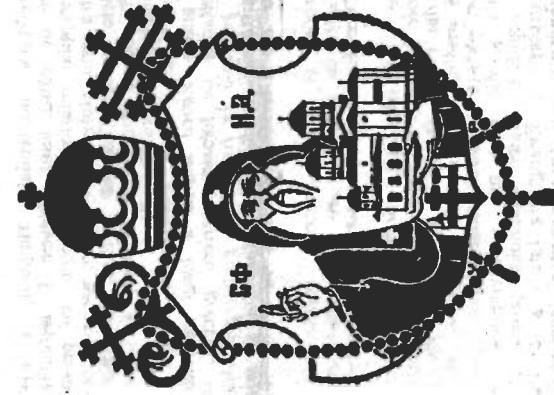
CUPRINSUL

I. — ARTICOLE

Pr. Prof. SPYRIDON CINDEA, *Parohia ca teren de activitate pastorală a preotului*
AURELIAN SACERDOTEAU, *Tipografia Episcopiei Rimnicului (1705—1825)*

II. — MATERIAL OMILETIC

Pr. NICOLAE Mitropolit Krutul, *Dreptarul bieșii. — Sfânta*^a
limba rusă de Pr. Prof. onorar NICULĂ M. POPESCU

III. — CRONICA BISERICEASCA

A. — ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI

Pr. I. IONESCU, *La Preâncuit Buna Vestire. — De ziua Înșirii Domnului* 359—363

B. — EPISCOPIA RIMNICULUI SI ARGESULUI

Pr. EMIL NEDELESCU, *Lucrările Adunării Episcopale. — De la Conferințele protopopesci* 363—373

IV. — INSEMNARI

VICTOR BRATULESCU, *Biserica Adormirea Maicii Domnului din Capul Dealului* — Drăgușani 374—375

V. — DOCUMENTE

Pr. D. BUZATU, *Q condică cu acte vecchi* 376—381

VI. — SPICUȚI DIN PRESA

TEODOR N. MANOLACHE, *Traditionalul marș al lupiților: pentru dezarmare nucleară din Anglia. — Canonical John Collins despre problema incertării experiențelor nucleare. — Oamenii de știință cred că din Franța cer să se pună capăt experiențelor nucleare. — O inițiative a Vaticanului în politica interrelată a Franței și în diplomacia internațională. Cazul canonicalul Kür, primarul orașului Dijon. — Spinul Oficiu, poliție secretă a Vaticanului. — Comemorarea scriitorului norvegian Björnsterne Björnson cu prilejul împărtășirii a 30 de ani de la moarte sa* 382—397

ANUL XII, Nr. 5—6

MAI—IUNIE 1960

VLADIMIR TALIZIN, *Sobornicitate și autocefalie. (Traducere din limba rusă de MIHAEL PLATICA)*

388—403

REDACTIA SI ADMINISTRATIA
SECTIA CULTURALA A SFINTEI ARHIEPISCOPII A CRAIOVEI

regiunea nord-ponitică, ci nu și creață proprii și mu influențează bazele vieții economice și culturale de aci, nefăcând o politică activă comercială. Vechile relații schiavagiste se mențin la Cherson mai mult decât în alte orașe, deoarece nu era situat în calea principala a migrațiunilor barbare și suportase cel mai adinc influență grecoasă. Rolul statelor antice nord-ponitice devine neînsemnat în secolele III și IV ale erei noastre. Boescorul ajunge în mijlocul tribunilor barbari, devenind o bază pentru incursiunile boraniilor, goților, impotriva orașelor antice de pe litoralul regiunii pontice și estul regiunii mediteraneene. Oibia intră în compunerea provinciei romane a Moesiei Inferioră și a Chersonului, continuând să rămână centre culturale, comerciale și de producție.

Derzvoarea relațiilor noi-leudale, timpuri. Orasele și regiunile nord-ponitice au fost împiedicate de pustiurile imboldăjite literatură, artă, concepții religioase, mitologia, cu personajele și subiecte. Elementele barbare și eline intră prin sinetă. — intr-o variantă originală a culturii antice. În secolul IV e.n. orașele acesteia cad sub lovitura barbarilor. Totuși, unele tradiții artistice s-au păstrat în cultura medievală timpuri a Crimeei și Tamanului, Răsăindu-și expresia în continuarea așezărilor urbane. Marile orașe medievale din Crimeea și Taman ca Cherson, Kafa, Tmutorakan, — au fost moștenitoare direcție ale respectivelor orașe antice. *Epoaca antică a lăsat urmării epocii tinerului și Ezelui*. Ale lui *lenonene culturale și folosirea scrierii grecesti, creștinismului, unele forme ale artei aplicate, stilul policonic în lucrările de guvernare. Aceste tradiții au jucat un rol important în relațiile Crimeii medievale cu Bizanț și, prin intermediul culturii bizantine, — au patrimit din Cherson (Korsun) în Rusia veche, jucând un rol pozitiv,*.

Flind, prin originea și cultură, grecescă, statele antice din regiunea nord-pontică au losi barbarele în timpul și au servit întotdeauna drept vîrghă intermediară și de transmisie între lumea greco-romană și popoarele din regiunea nord-pontică.

Jacqueline La Fontaine. Scènes de l'entrée de la Vierge dans le temple dit de la Fortune nîcle à Rome, in Byzantium, Bruxelles, 1937, Iasc. II, p. 623-630.

Micul templu ionic din Forum Boarium, zis templul Fortunei Vîrile, a fost transformat în biserică, în evul mediu, luind numele de Sancă Maria de Gradellis. În secolele IX sau X ea, a fost pictată cu strălucitoare fresce, care sunt considerate printre cele mai vechi din Italia și din care mai supraviețuiesc importanță fragmente. Scenele care cuprind ciclul copilariei Maicii Domnului provin din Protoevanghelia lui Jacob cel mic, scrisă în grecescă și Evanghelia latină a lui Pseudo-Matei. Acesele texte au dat naștere unei abundente serii de reprezentări iconografice. Toate scenele erau incadrăte cu o bordură de impletituri, impodobite cu perle și cuprinzând medalioane și flori stilizate. Ciclul copilariei Maicii Domnului ocupă primul registru. Sfântul Ioachim, zugrăvit într-o frescă, și așezat ca și la Bizant, cu o aureole de verde, avind o altitudine semănătoare cu o icoană bizantină, datând din secolul XIII, ce se află în muzeul din Pisa. Independent de intențiile iconarului, care a zugrăvit-o, fresca cokeră un exemplu de întrepărtindere a celor două tradiții iconografice, aceea a Romei cu a Bizantului. Scenele de frescă se apropie mult de icoana din Pisa. Aceasta din urmă ilustrează foarteidel și într-un chip delădat, textul Evangheliei lui Pseudo-Matei apocrifă latină a copilariei Maicii Domnului și nu textul, grec al Protoevangheliei. Consistătare arc o mare importanță deoarece acestă probă evidentă că în mediul roman cel puțin, încă din secolele IX-X textul latin avea curs și posedea o ilustrație de stil evazant, bizantin, însă originală. Nefericitul "infrumusețări" din secolul XVI nu face să dispară pentru întotdeauna aceste mărturii prețioase, poate unice, ale iconografiei Maicii Domnului, din această epocă obscură. Caiataea freselor, vîzătoarea formelor lor, devenită, frumusețea caldelor culori unde cercul domină, în fragmentele salvate, — nu ne mai pot da decât o slabă idee cu privire la strălucirea lor completă de odinioară.

VI. — RECENZII SI NOTE BIBLIOGRAFICE

- ANDREI BOGDOR. *Un nou monument funerar de la Gilbu înălțând banchetul funebru*, în *Omagiu lui Constantin Daco-sicul cu oricea împărată* a 60-404—405
de aci, București, 1980, p. 41—54. (GH. ALEXE)
- MONODON ROY, *Hercules transylvanicus*, *istoria filosofiei*, vol. I, Moscova, Editura de Literatură străină, 1958, 546 p. 405—408
(CORNELIU CREANGĂ)
- ANDRÉ XYNGOPOULOS, *Săpăturile arheologice*, București, Editura Suntifica, 1959, 236 p. (C. BARBULESCU)
- ANDRÉ XYNGOPOULOS, *Thessalonique et la peinture macédonienne*, Athènes, Imprimerie M. Myritidis, 78 p. + 21 pl. (D. BARBULESCU) 411—416